

Universitat de les Valls, facultat d'Odontologia, un repte personal i ara de país

Philip GARCIA i RICART



1. Perfil: presentació personal

Philip Garcia Ricart, 41 anys, fill de François Garcia i Maria Teresa Ricart; els pares es varen conèixer aquí, en aquesta escola. Quart germà de quatre, dels quals el més gran també va estudiar aquí...

Odontòleg de professió, diplomat per la Universitat de Tolosa ara fa 15 anys, va marxar a Boston, Massachussets, per aprofundir els coneixements en la seva especialitat.

2. Primera part: breu historial del projecte

Final 2005. A les acaballes del Govern Forné: presentació del projecte, inicialment semiprivat. Govern d'Albert Pintat, estem a l'any 2008, es vota per assentiment la Llei de creació de la Universitat de les Valls: naixia la Fundació privada Maria Teresa Ricart, es va decidir posar el nom de la nostra mare, que ha dedicat gran part de la seva vida professional a l'educació dels infants a Andorra. Després d'haver ratificat el Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, tractat internacional, l'any 2008, es redacten diferents decrets i reglaments... Es posa en marxa l'Agència de Qualitat per a l'Ensenyament Superior. Molt breument, podem dir que Andorra ha estat, com a Estat signatari i membre de ple dret de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, un excel·lent alumne.

És important incloure aquest historial, ja que explica moltes coses dins el procés viscut. El *part*, com l'han titulat alguns periodistes, ha estat llarg; no hem d'oblidar que hem estat els primers, els pioners, els que hem obert camí: els següents ho tindran tot molt més fàcil.

2. Segona part: punts clau

Com ja hem comentat abans, amb l'arribada del Govern d'Albert Pintat, el nostre projecte responia a la voluntat ferma durant tota la campanya electoral d'obrir Andorra al món de l'educació (vegeu l'Agenda Andorra 2020).

No es troba la solució per poder integrar el nostre centre universitari com a centre adscrit; la nostra tenacitat fa que continuem mirant com tirar endavant.

La Llei qualificada d'educació de l'any 1993 preveu la possibilitat d'obrir centres educatius privats: es reorienta, doncs, cap a un projecte 100% privat.

Es treballa per adequar-lo, es fa la sol·licitud oficial al Govern i es vota la Llei 23/2008, per assentiment, de creació de la Universitat de les Valls, primera universitat privada a Andorra.

Es crea la Fundació privada Maria Teresa Ricart.

Paral·lelament, es parla amb comuns i propietaris privats per escollir la millor ubicació de la Universitat de les Valls: Sant Julià de Lòria va ser la nostra primera opció, amb l'objectiu de crear una gran sinergia amb la Universitat pública d'Andorra; Escaldes-Engordany, Andorra la Vella, Encamp...

Es demana permís d'inici d'activitats acadèmiques, tal com ho determina la Llei de creació: el novembre de l'any 2010.

Sol·licitud per obtenir el diploma estatal del màster en Odontologia, que passa per l'elaboració d'un decret d'establiment de títol, que passa per reunions prèvies... Finalment, l'1 de febrer 2012, es reconeix el diploma per l'Estat andorrà.

3. Tercera part: experiències

Estada en fires per fer la promoció de la universitat, entre d'altres Aula Madrid i el Saló de l'Ensenyament, on ens fan veure l'impacte que té aquest projecte per al país i el seu immens potencial: Andorra agrada, Andorra tranquil·litza els pares, Andorra és un lloc extraordinari per a l'educació.

Diferents reunions de preparació: pla d'estudis, equip de professors i assessors externs, ens fan veure l'impacte que pot tenir per al país el nostre projecte.

La pàgina web, principal porta d'entrada al món de la UDV, ens ha permès quantificar el nivell d'acceptació i d'interès d'aquesta innovadora universitat.

Els correus enviats, les conversacions telefòniques, han tingut sempre una resposta, positiva, admirativa.

Les entrevistes realitzades amb mitjans de comunicació radiofònics, amb Àlex Lliteras de RTVA SA, Sílvia Còppulo de Catalunya Ràdio, Quim Barceló a Flaix FM, ens han demostrat que l'acceptació del projecte és molt bona per part de la societat andorrana i veïns dels estats fronterers.

Aquestes experiències, completament noves per mi, però sempre disposat a viure-les, a defensar el projecte, a explicar les nostres particularitats, i això passa per vendre també el país: sí! vendre el país i la universitat, en el sentit de poder captar candidats, generar curiositat, començar a generar un teixit intel·lectual i mèdic de referència, per què no?

4. Quarta part: repte personal

El més gran: arribar a compaginar la posada en marxa de la Universitat de les Valls amb la vida professional, la familiar (molt important en el meu equilibri personal): sempre vetllo per programar reunions en hores de treball de la consulta, continuo estant amb la família tan bon punt han acabat el col·legi i/o activitats, la vida a casa amb ells és la mateixa; un cop al llit, continua la jornada, dedicant les hores que queden per treballar per la UDV.

Concepte mateix de la Universitat de les Valls, filosofia d'escola, atrevit, tan sols 30 alumnes, per garantir màxima proximitat alumne-professor però és el gran element diferenciador dels altres centres universitaris existents arreu del món.

La relació amb l'administració fou una tasca molt feixuga; a la novetat del procés, s'afegí el fet de ser el primer projecte d'aquest tipus demanat; poder arribar a la persona adequada, el fet de sobrepassar aquesta por... –si!, por– d'afrontar la maquinària administrativa...

En relació amb el col·lectiu, poder explicar els avantatges de tenir una estructura universitària a peu de casa, mantenir i fer pujar, amb el temps, el prestigi de la professió (formació continuada, conferències...).

En l'àmbit professional sempre he volgut mantenir la confiança en el si de l'equip de treball de la consulta, en els nostres pacients: perquè sàpiguin que no hi ha cap *abandonament* programat, la clínica dental és la principal font d'ingressos de la fundació.

El fet d'haver-me envoltat de grans assessors, cadascun especialista en el seu ram (financer, judicial, gràfic, arquitectònic...), ha fet que en totes les reunions de treball m'hagi adaptat al seus llenguatges.

Afrontar-se a la frase recurrent de "vols dir que val la pena?", "vols dir que és el moment?", "mira com va tot!".

Descobrir el món de les fires, promocionar-te directament per poder copsar l'ambient, tots els preparatius al voltant, disseny de l'estand, preparació de la publicitat, allotjament... i veure que també estàs promocionant el teu país.

Afrontar la por en general; ha passat i passa per una bona comunicació, no tancar-se en tu mateix. Aquest repte personal de tirar endavant un projecte està fent veure amb el temps que podria ser una nova via per diversificar l'economia del país: al cap de cinc anys tan sols amb odontologia viuran uns 150 alumnes durant 11 mesos l'any a Andorra; de fet, posem en marxa al mateix temps una residència universitària adaptada a les necessitats dels estudiants. Per facilitar la vida dels nostres estudiants s'està treballant amb diferents restauradors per establir acords en els preus de menús, plats especials, etcètera.

Paral·lelament, també s'està treballant en d'altres estructures com gimnasos, supermercats..., tot per establir una bona relació amb la Universitat de les Valls.

L'impacte microeconòmic és important. L'impacte sobre el canvi d'imatge del país és evident. Si aquest projecte segueix la línia marcada des d'un inici, amb molta personalitat i ben diferenciat, obrirà la porta a la creació de noves estructures d'aquest tipus.

Nosaltres estem convençuts que la nostra filosofia d'escola amb nivell universitari pot ser una font d'ingressos per al país molt important.

5. Conclusió: noves perspectives

No sé com hem aguantat tant de temps... Sempre hem respectat el que passava, sense entendre els entrebancs que han anat sorgint al llarg de tot el procés de creació de la universitat; sempre hem sabut que la llei permetia obrir aquest tipus de centres educatius, i no hem deixat mai que la manca d'informació, o el desconeixement, pareessin el procés.

El bon funcionament d'estructures d'aquest tipus (de petites dimensions, com a gran element diferenciador) que volen guanyar ràpidament el respecte internacional (tant per part d'altres universitats com per part de la professió) permetran, i d'això n'estem convençuts, poder obrir noves perspectives de futur: hotels, edificis que podran reorientar el seu ús...

Sense cap pretensió, sabem que molta gent i jovent veuen que es poden fer coses al nostre petit país i que encara té molt per donar.

Estem convençuts que Andorra és un indret ideal per estudiar, formar-se com a ésser humà i com a professional.

Creiem fermament que, a part de poder aprofitar de la nostra situació geogràfica, hem de treure profit del marc legal existent, complet, que ens permet obrir-nos a Europa, al món.

Pot ser una altra manera de fer país, som conscients que la gran majoria dels nostres estudiants marxaran d'Andorra per manca de feina, som conscients que seran uns excel·lents ambaixadors de la nostra jove universitat i del país.

Philip Garcia i Ricart,
odontòleg i president de la Fundació Maria Teresa Ricart,
rector de la Universitat de les Valls